

Verhaal van WGA-premie op de werknemer: een vreemd verhaal

Met ingang van 1 januari 2007 is de werkgever die geen eigenrisicodragers is voor de WGA gedifferentieerde WGA-premie aan het UWV verschuldigd. Die premie is hoger naarmate het bedrag hoger is dan twee jaar eerder als WGA-uitkering is uitbetaald aan (ex-) werknemers van de betreffende werkgever. In het kalenderjaar 2007 gaat het overigens nog om de in 2005 uitbetaalde WAO-uitkeringen, aangezien in 2005 geen WGA-uitkeringen zijn uitbetaald.

Op grond van de wet is de gedifferentieerde WGA-premie een werkgeverspremie, waarvan de werkgever de helft mag (maar niet hoeft) te verhalen op de werknemer. Aan het verhaal van de WGA-premie op de werknemer is van alles vreemd. Vreemd is op de eerste plaats dat het verhaal moet plaatsvinden op het netto loon. Voor deze regeling heeft de regering gekozen, omdat de WGA-premie daarmee op papier een werkgeverspremie blijft.

Werkgevers moeten in 2007 besluiten of zij wel of niet zullen overgaan tot verhaal op de werknemer van de helft van de gedifferentieerde WGA-premie (of als zij eigenrisicodragers zijn: verhaal van de helft van de premie die aan een private verzekeraar wordt betaald). In 2006 gold nog een overgangsregeling op grond waarvan een basispremie werd geheven die voor een klein deel bestond uit een basispremie voor de WGA (0,09%). Ook die kon al voor de helft op de werknemer worden verhaald. Maximaal bedroeg dat voor het hele jaar echter slechts € 19,73. Veel werkgevers hebben van verhaal afgezien, al was het maar omdat veel geautomatiseerde loonadministratieprogramma's nog niet de mogelijkheid kenden om de premie voor de helft voor rekening van de werknemer te brengen.

De keuze die de werkgever voor 2007 maakt is belangrijk, omdat de WGA-premie nog tot 2016 zal gaan stijgen. Met name vanaf 2012 (als de toeslag op de WGA-premie wegvalt, die bedoeld is om private verzekeraars in staat te stellen met het UWV te concurreren) zal de premie gaan stijgen. De werkgever die dan voor het eerst besluit om de helft van de WGA-premie op zijn werknemer te verhalen, zal waarschijnlijk bezwaren van die werknemers op zijn weg vinden die tegen die tijd een relatief groot netto effect ondervinden van het plotselinge verhaal van de helft van de premie. Mogelijk zullen die werknemers dan proberen om dit tegen te houden door te stellen dat sprake is van een "verworven recht". De werkgever die niet in die situatie terecht wil komen, doet er goed aan om al vanaf 2007 de helft van de WGA-premie op de werknemer te verhalen. Die premie bedraagt in 2007 tussen de 0,40% en de 2,10% voor kleine werkgevers (premieplichtige loonsom in 2005 lager dan € 675.000) en tussen de 0,05% en 2,80% voor grote werkgevers.

Vreemd is ook dat de werknemer überhaupt verplicht kan worden om de helft van de premie te betalen. De WAO-premie kwam immers sinds 1998 alleen voor rekening van de werkgever. Nog vreemder is dat de verdeling van de premie tussen de werkgever en de werknemer tot stand gekomen is na een advies van de Stichting van de Arbeid en aldus met instemming van de vakbonden. Destijds gingen die er nog van uit dat de uitvoering van de WGA volledig door private verzekeringsmaatschappijen zou gebeuren (en niet zoals nu naar keuze van de werkgever door het UWV of door verzekeraars). Werkgeversorganisaties en vakbonden zouden dan in CAO's afspraken kunnen maken omtrent een verplichte keuze voor een bepaalde verzekeraar, welke afspraken door algemeenverbindendverklaring opgelegd zouden kunnen worden aan alle werkgevers in een bepaalde branche. De invloed die dat aan werkgeversorganisaties en vakbonden zou geven was voor hen kennelijk erg aantrekkelijk. Volgens berekeningen van het Centraal Plan Bureau was de keuze voor volledig privaat verzekeren in tien jaar tijd zes miljard euro duurder, maar werkgeversorganisaties en vakbonden kozen er toch voor. En om in de onderhandelingen met verzekeraars ook een vinger in de pap te hebben, waren vakbonden bereid de helft van de premie voor rekening van de werknemer te laten komen. Dat dachten zij weer te compenseren door in een SER-advies over de WW op te nemen dat de regering een deel van de WW-premie zou moeten gaan betalen. Helaas voor de vakbonden bleek minister Zalm niets te voelen voor dat onderdeel van het SER-advies, waarmee van de compensatie niets terecht kwam. En toen bleek dat de WGA niet volledig door private verzekeraars zou worden gaan uitgevoerd was het te laat om nog op deze vreemde afspraak terug te komen.

Tilburg, 20 november 2006

mr. J.P.M. (Joop) van Zijl,
advocaat te Tilburg.